Nei tikėkite, nei netikėkite Rašto žmonėmis, o pasakykite: {Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta,

Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė sakęs: Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) skaitydavo Torą hebrajų kalba ir aiškino musulmonams arabiškai. Taigi, Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) tarė: „Nei tikėkite, nei netikėkite Rašto žmonėmis, o pasakykite: {Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta,} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:136].“

[Sachych] [Perdavė Al-Bukhari]

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) perspėjo savo žmones, kad neapsigautų tuo, ką Rašto žmonės praneša savo knygose. Pranašo gyvenimo metu judėjai skaitė Torą hebrajų, judėjų, kalba, ir aiškino arabiškai. Taigi, Pranašas pasakė: Nei tikėkite, nei netikėkite Rašto žmonėmis. Tai taikoma dalykams, kurie nėra žinomi kaip teisingi ar klaidingi. Iš tiesų, Visagalis Allahas įsakė tikėti mums apreikštu Koranu ir jiems apreikštais Raštais. Tačiau negalime žinoti, ar tai, kas jų knygose, yra tiesa ar melas, nebent mūsų šariate tai paaiškinta. Todėl turėtume nustoti jais tikėti, kad netaptume jų partneriais tame, ką jie iškreipė. Taip pat neturėtume jų kaltinti melu, nes tai ką jie teigia gali buti teisinga, kad netaptume netikinčiais tuo, kuo mums buvo liepta tikėti. Ir Visagalis Allahas įsakė Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam), kad turėtume sakyti: { „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta Ibahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], ir tuo, kas buvo suteikta Mūsai ((Mozei) ir Isai (Jėzui), ir tuo, kas buvo suteikta Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir Jam mes paklusome (islame).“} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:136].

http://sunnah.global/hadeeth/lt/show/65046